

[Holstein.]

sluttende Bemærkninger til Lovforslaget, at saavel Indkomstkatten som Formueskatten forhøjes med den Procent, Underskudsbeløbet udgør af den samlede for Finansaaret budgetterede Indkomst- og Formueskat til Staten.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, hvorledes dette er at forstaa. Vil det sige, at Underskudsbeløbet fordeles med en forholdsvis lige stor Part paa det budgetterede Formue- og paa det budgetterede Indkomstskattebeløb? Altsaa, man lægger f. Eks. Halvdelen af Beløbet paa Formueskatten og Halvdelen paa Indkomstkatten, og derefter, naar der er sat forholdsvis lige meget paa Formue- og paa Indkomstskatten, saa gaar man frem *efter den gældende Progression, henholdsvis inden for Formueskatten og Indkomstskatten*, saaledes at den ene Del og den anden Del lægges med samme procentvise Stigning paa de forskellige Kategorier af Indkomstskatteydere og Formueskatteydere som fastsat i den gældende Indkomst- og Formueskatte- lov. Er det det, der er Meningen? Det vil jeg gerne have klar Oplysning om.

Landbrugsministeren (Bording): Til det ærede Medlem Hr. Krag, der fremsatte den Paastand, at Regeringen ikke vilde være med til en forbedret Korn- og Smørordning, vil jeg gerne sige:

Med Hensyn til Kornordningen er Forholdet det, at den nugældende Kornlov udløber den 1. September. Jeg har fremsat et Forslag om en Forlængelse af Kornordningen til den 1. Januar 1935. Forslaget er vedtaget her i Folketinget, og det ligger nu i Landstinget. Det er det ærede Medlems Parti og Det konservative Folkeparti, der har Ansvaret for, om vi til 1. September skal staa uden Kornlov, eller om vi skal have gennemført en Forlængelse af den gældende Lov. Angaaende en forbedret Smørordning vil jeg gerne sige, at jeg har for lang Tid siden i Landstinget fremsat Forslag til en Ændring af den gældende Smørlov. Jeg antager, at det ærede Medlem vil være enig med mig i, at det er en Forbedring.

Det ærede Medlem udtalte før, at naar der her er Tale om Love til Fordel for Landbruget, saa skal man spørge Landbrugsorganisationerne, hvad de mener om Sagen. Jeg kan til det ærede Medlems Beroligelse sige med Hensyn til Ændringen af Smørloven, at den var, før Forslaget blev fremsat i Landstinget, enstemmigt godkendt af Landbrugsraadets Præsidium; og jeg an-

tager ikke, det ærede Medlem kan anvise mig noget Forum, som er et bedre Udtryk for Landbrugets Organisationer end Landbrugsraadets Præsidium.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Holstein sige, at Meningen med § 51 er den, at man fordelser det Beløb, som der maatte være Tale om at udskrive, paa Formuen og Indkomsten efter Forholdstallet. Hvis man f. Eks. skulde udskrive 9 Mill. Kr. og Indkomstkatten i Øjeblikket er 60 Mill. Kr., Formueskatten 30 Mill. Kr., saa vil der være at lægge 6 Mill. Kr. paa Indkomstkatten og 3 Mill. Kr. paa Formueskatten.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Pürschel, at hvis han i øvrigt mener at kunne tiltræde § 51, vil jeg ikke have noget imod, at man knytter en lignende Bestemmelse til denne Paragraf som den, der staar i § 10 i Loven af 1933, saaledes at man f. Eks. siger, at i de fire Aar, hvor der er Tale om at kunne udskrive det manglende Beløb, kan dette dog ikke overstige 20 Mill. Kr., saaledes som der staar i Loven af 1933. Jeg skal gerne stille Forslag om Indsættelsen af en saadan Bestemmelse, hvis det kan tilfredsstille det ærede Medlem.

Korsgaard: Jeg maa vende tilbage til Bestemmelsen i § 5, som efter min Mening er forfærdelig; at man i Virkeligheden her uden videre Vrøvl kan nedskære Renten uden Hensyn til, om der er Sikkerhed for det paagældende Beløb. Konsekvensen maa jo være den, at man saa lige saa godt kan gaa, om jeg saa maa kalde det, den „Waa-geske“ Vej; uden videre at nedsætte Renten i Landejendomme efter Behag. Det er for mig opørende, at nogen kan mene, at der er sund Sans i det. Jeg ved, der er nogle, endogsaa Folk i indflydelsesrige Stillinger, der har den Opfattelse, men hvis man een Gang gør det, der her foreslaas i § 5, saa har man lukket Sluserne op for det andet, og jeg ser saa ikke, hvorledes man da skal kunne skaffe sig Sikkerhed for, at de Betingelser, man er indgaaet paa ved at købe en Obligation, opretholdes, for saa bliver det fuldkommen vilkaarligt, om man vil opretholde dem eller ikke.

Med Hensyn til Sparerne vil jeg sige, at jeg har dog Indtrykket af, at det vist ikke bliver saa rart for de Herrer at komme ud og fortælle Sparerne, at først skal de sikre de Mennesker, der har laant i Sparekasserne, at de kan faa Laanene til omkring ved 4 pCt., og dernæst skal de betale for, at de, der har Kreditforeningslaan, ogsaa kan faa